

TELE PENSJONISTEN

Medlemsblad for Telepensjonistenes Landsforbund Nr. 3-4/05 - 31. årgang

Ny forbundsleder s. 3

Foredrag av Inger Qvam s. 7

Kongelig show i Oslo Spektrum s. 14

Telepensjonistenes nettside s. 18

Telepensjonistenes Landsforbund

Postadresse: 1331 Fornebu. Besøksadresse: Kongensgt. 8, Oslo.

Telefon 22 77 69 52 - telefaks 22 77 69 55,

e-post: kon.telepensjonistene@telenor.com - Nettside: www.telepensjonistene.no**Landsstyret**

Leder	Dagfinn Skarbøvik Ryenbergvn. 73 B, 0677 Oslo	tlf. 22 57 22 12
Nestleder	Arnulf Krokan, Haldenv. 9, 1387 Asker	66 78 35 44
Sekretær	Kjell Ivar Tangen, Lutvannsv. 4, 0676 Oslo	22 30 72 29
Kasserer	Ragnhild Møklebust, Ekraavn. 7C, 0756 Oslo	22 50 38 19
Styremedlemmer	Bjarne Ulvang, Myrholtet 242, 5142 Fyllingsdalen	55 16 38 65
	Gerd Blomstrand Kristensen, Tjeldberget 11 /LE 301, 8012 Bodø	75 58 11 68
Varamedlemmer	Anne-Berit Aune, Utsikten 78, 9018 Tromsø	77 67 51 00
	Elisabeth Augland, Koggevn. 62, 4624 Kristiansand	38 08 52 78
	Jan H. Andreassen, Blomstervn. 37, 2208 Kongsvinger	62 81 59 40
Revisor	Sverre Steinstad, Sundsnesvn. 35, 7670 Inderøy	74 15 32 26
	Kjell Berglie, Selvbyggervn. 127, 0591 Oslo	22 65 30 05
Vararev.	Reidun Sandnes, Låvevn. 50, 0682 Oslo	22 26 49 80
	Edgar Roli, Krokusv. 30, 1475 Finstadjordet	67 90 27 04
Redaktør:	Per Refsem, Nils Knudsens veg 2B, 2040 Kløfta E-post: p-reel@online.no	tlf. 63 97 68 44 mob. 905 00 533

Forsidebilde: Høst i Rondane. Foto: Sissel Engelsen.

Grafisk Produksjon: Lade Offset A/S

Opplag: 3600

Innhold:

Ny forbundsleder	3	Springende refleksjoner ved	
Lederen har ordet	4	et 150-års jubileum	15
Redaktørens hjørne	5	SAKO - en kort orientering	17
Nytt fra arbeidsutvalget	6	Telepensjonistenes nettside	18
"Fremtiden for telepensjonistene –		"En søring nordpå"	19
frimodig ytring"	7	Velklang fra post til tele	21
Dikt av Mary Solvik	10	Nytt fra lokalforeningene	22
Sofustanker	11	Muscal temadag i Trondheim	25
På høsttur til St. Petersburg	12	En telepensjonists reise til Rom	26
Kongelig teleshov i Oslo Spektrum	14		

Frist for innlegg til neste nr.: 15. februar 2006

Send helst stoff via E-post eller på diskett via posten.

Redaktøren forbeholder seg retten til å forkorte innlegg.

Ny forbundsleder:

”De yngre pensjonistene må ta utfordringene”

Tekst og foto:
Per Refsem

Spenningen var stor om hvem som kom til å bli ny forbundsleder. Spådommene og ryktene svirret, men valgkomiteen klarte å holde kortene tett til brystet. Hvem ville bli valgt til ny forbundsleder?

- Den nye forbundslederen, det ble deg det Dagfinn Skarbøvik! Hvorfor ville du bli forbundsleder?

Utgangspunktet for at jeg tok vervet som forbundsleder var at jeg innså at Landsforbundet sliter med å få folk til å ta de litt tyngre tillitsvervene, og etter mange oppfordringer valgte jeg å si ja. Det å få mennesker til å ta de lette vervene går fremdeles, selv om heller ikke dette er like enkelt bestandig. Skal pensjonistforeningene bestå i fremtiden, må ikke minst de yngre pensjonistene ta utfordringene. Hvis arbeidet organiseres på en litt fleksibel måte, behøver selv ikke de litt tyngre vervene bli en større belastning enn at man også kan nyte pensjonisttilværelsen. For egen del har jeg kun vært pensjonist i 11/2 år, og av den grunn har jeg fremdeles fordelene av å ha en relativt fersk arbeidsrytme i kroppen. Å påta seg tillitsverv føler jeg er en bonus samtidig som man møter mange interessante mennesker, og holder hodet i trim. Som pensjonist er det viktig å holde både kropp og hodet i gang.

- Du ser da uforskammet ung ut som pensjonist! Fortell litt om deg selv. Hvor gammel er du, og hva har du drevet med i telenorsystemet?

- Det at man kanskje ser litt yngre ut er nok delvis medfødt. Imidlertid kan jeg ikke løpe fra at jeg har passert 64 år. Ellers har jeg vel bestandig vært en aktiv person med mange jern i ilden, selv om jobben har krevd det meste av meg. I yngre år drev jeg aktivt både med fotball og ikke minst håndball, men jeg prøver fremdeles å trimme, bl.a. med golf og andre aktiviteter.

- Etter ferdig ingeniørutdanning og noe praksis eksternt, kom jeg inn i Televerket i 1968 som 27 åring. Siden er det blitt tilleggsutdanning innenfor administrasjon og økonomi, først i regi av Televerket, men siden også ved Svenska Handelshögskolan i Stockholm. Det at jeg valgte Televerket har jeg aldri angret på en dag, unntatt ved hver lønningdag. Spøk til side - jeg har vært veldig heldig. Jeg har hatt mange fine kolleger rundt meg, kolleger som både har inspirert og motivert meg til å yte maksimal innsats. Jeg har hatt sjefer som har gitt meg oppgaver som jeg har trivdes med.

- Min første oppgave var utbyggingen av mobiltelefon-tjenesten, nesten fra starten av, med kontorsjef Veastad som den store inspirator. Jeg ser med stor tilfredshet på at denne tjenesten har utviklet seg til å bli Telenors store inntektsgenerator. Ellers var jeg så heldig å få være prosjektleder for oppbygging av kabel-tv tjenesten, hvor selveste generaldirektør Holler involverte seg i starten. Sammen var vi bl.a. på en studietur i England. I dag har denne tjenesten utviklet seg til det som er kjent under selskapsnavnet Canal Digital (tidligere Telenor Avidi). Ellers har jeg ledet katalog- og opplysningstjenesten i 7 år, samt også hatt ansvar for Teleadresser og Telemarkingsvirksomheten i noen år.

- Som sagt - så liker jeg å være aktiv, og nå ser jeg fram til utfordringene som leder av Telepensjonistenes Landsforbund, sier en engasjert forbundsleder.

Forbundsleder Dagfinn Skarbøvik

Dagfinn Skarbøvik

LEDEREN HAR ORDET

- Jeg har nå fungert som leder for forbundet siden juni måned. Da jeg ble valgt, ble det også valgt ny forbundssekretær og to nye styremedlemmer. Det har tatt oss litt tid å få oversikt over og sette oss inn i sakene ved forbundskontoret.

- Vi har nå hatt et par styre - og arbeidsutvalgsmøter (AU), og der har vi staket ut noen områder som vi vil konsentrere oss om framover. Et av områdene er rekruttering av nye medlemmer. Det er ikke til å stikke under en stol at det allerede er en viss nedgang i rekrutteringen, og det ser ut til at det blir vanskeligere for hvert år som går. Vi i forbundsledelsen kan bidra med vårt via Telenors rapporteringskilder av nye pensjonister, men det er til syvende og sist lokalforeningene som må fange opp disse og inspirere dem til å bli medlemmer. De må også inspireres til å ta på seg verv og delta aktivt i organisasjonen. Allerede i dag er det alt for mange passive medlemmer, som enten ikke føler seg gamle nok - eller som ønsker å avsette tid til gamle kolleger. Utfordringen her er at foreningene gjør det attraktivt nok til at medlemmene stiller opp på møtene. Vi i forbundsledelsen innser imidlertid at dagens aktive pensjonister har flust av tilbud, og at våre foreninger derfor ofte taper i konkurransen. Det er ikke minst blant mange av disse medlemmene vi kunne ha funnet personer som kunne trekke lasset videre i foreningene.

- Ellers er kommunikasjonen mellom medlemmene og foreningene et område vi må se nærmere på. I dag har vi bladet vårt, Telepensjonisten, som et virkemiddel, men i dagens elektroniske verden bør satsing på våre Internett

være et prioritert område. Fortjenestefullt har vår nettredaktør Arne Fosse vært pådriver for disse sidene fra starten av for ca. to år siden, og en videreutvikling av sidene er på trappene i samarbeid med Per Refsem i Sentrale enheter. Denne kommunikasjonskanalen er på mange måter fremtiden, og fordelen her er at forbundet og foreningene nærmest kan være online med sine medlemmer i motsetning til Telepensjonisten hvor alt stoff på en måte er "gammelt nytt". Jeg er imidlertid den første til å innse at det her finnes en del sperrer vis a vis en del av våre eldste pensjonister som ikke har vært så heldig å få være med på denne utviklingen. Igjen kommer vi ikke utenom lokalforeningene som må få med de "yngre" pensjonistene som medredaktører og bidragsyttere til nettsidene. Dette må bli en prioritert oppgave fremover. Hva har forresten lokalforeningene bidratt med for å trekke medlemmene med seg inn i den elektroniske verden? Hvis våre internettsider skal bli en suksess, må besøksfrekvensen til våre sider høynes vesentlig. Jeg sender derfor stafettspinnen videre til våre foreninger og medlemmer.

- Vi nærmer oss nå fort jule- og nyttårshelgen, og jeg vil benytte anledningen til på vegne av alle oss i forbundstyret å ønske alle våre medlemmer en riktig

God Jul og et Godt Nytt år.

Dagfinn Skarbøvik

REDAKTØRENS HJØRNE

Redaktør Per Refsem

INFORMASJON OG KUNNSKAP

Informasjon er viktig. Å vite er kunnskap, enten det gjelder faglige spørsmål, generelle samfunnsspørsmål eller spørsmål av privat karakter, f. eks. pensjonsspørsmål. Parameterne som innvirker på dette har noe å gjøre med holdninger, interesser og ikke minst hvor man er i livssyklusen. For oss telepensjonister er det interessant å følge utviklingen innenfor telebransjen, spesielt med utviklingen av Telenor.

Kanskje enda viktigere er det å få informasjon og kunnskap om det som skjer i pensjonistforeningene, både sentralt i forbundet og i lokalforeningene. Den viktigste kanalen for dette har vært - og fremdeles vil bli i lang tid framover, bladet Telepensjonisten. Bladet har trutt og jevnt kommet ut fire ganger i året i 31 år. En fenomenal bragd må man kunne si at dette er. Frivillige, men svært engasjerte, pensjonister har tatt på seg redaktøransvaret, og vi skylder dem alle en stor takk.

I høst har det knirket litt i denne sedvanen. Telepensjonisten nr. 3-2005 har ikke utkommet til vanlig tidspunkt. Medlemmene stiller utålmodige spørsmål. Hva er det som skjer, hvor er informasjonen? Hvor er Telepensjonisten med informasjon om det som skjer? Hvor er artiklene og bildene av kjente kolleger med kløe i fingertuppene som skriver, underholder og tilfredsstillende nysgjerrigheten i oss.

Å være redaktør for vårt medlemsblad kan være en omfattende og hektisk jobb. Men du verden så interessant og morsomt man kan ha det. Man må skaffe stoff og ta bilder, være tilstede på møter eller dra på besøk. På denne måten kan man reise litt og treffe interessante telekolleger og andre mennesker. Ikke nøl - ta utfordringen!

Per Refsem

Nytt fra Arbeidsutvalget

LANDSSTYRET OG ARBEIDSUTVALGET I FULL GANG

Tekst.
Arnulf Krokan

17. juni 2005 var avtroppende og påtroppende landsstyre samlet til et fellesmøte i Oslo. Etter at det gamle styret var permittert, hadde det nye landsstyret sitt første møte. Neste landsstyremøte var 22. september. Arbeidsutvalget hadde sitt første møte 20. juni 2005. Etter sommerferien gjenopptok vi møtevirksomheten 5. september. Nedenfor er en kort orientering om de vesentligste sakene vi har arbeidet med frem nå.

Ny redaktør for "Telepensjonisten"

Jahn Hassel sluttet som redaktør for "Telepensjonisten" etter landsmøtet i Bergen. Arbeidsutvalget og landsstyret arbeider med å finne Jahns etterfølger, men foreløpig er ingen ny redaktør på plass. Per Refsem, i samarbeid med Jahn Hassel, har påtatt seg å være ansvarlig for neste nummer som kommer ut medio desember. Dette blir et dobbeltnummer (nr.3 og nr.4, 2005).

Telenors jubileumsforestilling 22. oktober i Oslo Spektrum

Forbundet mottok 116 billetter til arrangementet. Billettene ble fordelt så demokratisk som mulig til de foreningene som var aktuelle. Forbundet har ikke tatt noen informasjon om jubileumsarrangementene i de andre byene.

Brosjyren "Velkommen som Telepensjonist"

Forslag til ny brosjyre er under utarbeiding. Brosjyren vurderes utformet med tanke på distribuering via Internett og lokal tilpassing.

Rekruttering av nye medlemmer

Fra Telenor får vi informasjon om alle Telenor-ansatte som går av med ordinær pensjon. Vi får imidlertid ikke tilsvarende informasjon om de som går av med AFP. Dette med bakgrunn i personvern. Vi samarbeider nå med Telenor for å finne en måte å kontakte de som går av med AFP. En mulighet som Telenor har skissert er å sende brosjyren "Velkommen som Telepensjonist" sammen med AFP-papirene. Vi arbeider også med å få vår brosjyre inn på Intranettet til Telenor.

Senior 55

Senior 55 er et arrangement i regi av Norsk Pensjonistforening (NPF) og ble gjennomført i høst på Exporamasenteret på Hellerudsletta ved Oslo. Arbeidsutvalget deltok med en representant.

Ledermøte 2006

Det blir arrangert ledermøte i april/mai. Tidspunkt og sted er ikke endelig bestemt, men forberedelse pågår. Det er enighet i Landsstyret om ikke å arrangere Landstreff i 2006 i forbindelse med ledermøtet.

Økonomisk tilskudd fra Telenor

Forhold, blant annet vedrørende økonomisk tilskudd, vil bli tatt opp i et møte med Telenor i nærmeste fremtid.

Husleier

Arbeidsutvalget har tatt kontakt med Telenor Eiendom om noen uavklarte saker om våre leieforhold og kontrakter.

SAKO-seminar

Seminaret ble avviklet på Sundvollen hotell 29.-30.8.05. Jan H. Andreassen representerte Telepensjonistene på seminaret. Seminarprogrammet omfattet blant annet:

- Pensjonsreformen
- Nytt fra de respektive forbundene
- Politisk avklaring (politiske partier invitert)

Kartlegging av medlemmer med e-mailadresse

Det arbeides med å innhente informasjon om hvem som har e-mailadresse.

Foredrag av Inger Qvam:

”Fremtiden for telepensjonistene – frimodig ytring”

Innledning

Den første telepensjonistforeningen ble stiftet i Oslo i 1960-årene, og den siste i Narvik i 2002. Å ha betraktninger omkring vår framtid er en utfordring som sikkert alle og enhver av og til har hatt i tankene. Vi er 36 lokale foreninger som er ulike i form og farge, dvs. de er ulike i størrelse - fra vel 30 til 550 medlemmer. Totalt er vi til sammen ca. 4 000 medlemmer, dvs. 4 000 ”originalutgaver” med forskjellige interesser. Interessene strekker seg fra det å møtes til en koselig prat over kaffekoppen til interessante og tankevekkende foredrag med muligheter til debatt etterpå.

Vi kan dele medlemmene våre inn i fire kategorier:

- De som er passive og betaler sin kontingent, og aldri er med på medlemsmøter eller turer.
- De som aldri deltar på medlemsmøter, men ofte er med på turene som arrangeres.
- De som er ivrige til å gå på medlemsmøter, og er fornøyd med det.
- De som er ivrige både på møter og turer – (Ja, takk, begge deler).

Aldersspredningen er stor, fra under 60 år til over nitti år. Dette er en stor utfordring.

Bakgrunn for pensjonistforeningene

Det er nødvendig, synes jeg, å se litt på hvorfor vi dannet pensjonistforeninger over hele landet. Vi telepensjonister er jo like forskjellige som yngre mennesker, men vi har det til felles at vi ikke lenger er aktive i arbeidslivet - PLUSS - at vi hadde en felles arbeidsgiver.

Vi var knyttet til én - 1 - bedrift - Televerket/Telenor i hele vår yrkeskarriere, og det har satt sine spor - både positive og negative. Som kompensasjon for arbeidsfellesskapet finner vi igjen noe av fellesskapet gjennom pensjonistforeningene. Vi søker etter fellesskap - etter noe kjent og etter felles opplevelser, og dette har dannet grunnlaget for ønsket om en felles pensjonistforening.

Foredragsholder Inger Qvam

Rettesnora for arbeidet er Vedtektene som i formålsparagrafen sier: ”Foreningens formål er å verne og fremme medlemmenes sosiale, økonomiske og kulturelle interesser og arbeide aktivt for å påvirke eldreomsorg/eldrepolitikk i praksis.”

Med dette menes:

Sosiale: Fellesskapet, hyggen, kosen, praten og ikke minst omsorgen for hverandre, samt å høre på gode kåsører!

Økonomiske: Å ivareta pensjonistenes interesser, dvs. god informasjon om pensjonsforhold.

Kulturelle: Kulturtilbud fra kommunene, foreningenes egne opplegg slik som teaterbesøk, konserter mv.

Påvirke: Eldreomsorg/eldrepolitikk gjennom Eldrerådene i kommunene.

Pensjonistforeningens framtid

Blant mange av pensjonistene har jeg registrert en del negative uttrykk som:

- Det er jo ikke så mange eldre som slutter, og vi får ikke tak i dem som slutter.
- Det er ikke liv laga i framtida å holde liv i en pensjonistforening.
- Det vil ikke være interesse for å være med i en forening.

La oss ikke være så negative - la oss være positive! Det er telenoransatte som slutter i framtida også, men noen av dem vil ikke ha den bakgrunnen som vi har hatt, fordi Televerket/Telenor nå er oppdelt i mange forskjellige selskaper.

Her ligger det en stor utfordring. Fremtidens telepensjonister vil kanskje ikke ha samme telenorkultur som oss. Derfor må vi også arbeide for morgendagens pensjonister. Vi må tilby dem medlemskap i foreningene, og informere om hva et medlemskap betyr.

Jeg er et tradisjonsmenneske og mener at skal vi se framover, må vi også se oss litt tilbake:

- Vi må ta vare på det som de før oss har lagt opp til.
- Vi må og skal ta vare på alle medlemmene våre.
- Vi må være i nåtiden og se rundt oss hva som foregår.

Vi må med andre ord:

- Følge med i tiden
- Se utenom vår egen navle
- Bruke medlemmenes kvaliteter

Økonomi spiller en vesentlig rolle. Hvis tilskuddet fra Telenor skulle opphøre – eller bli vesentlig mindre - må situasjonen for foreningene bli endret, som igjen betyr at vi må planlegge godt og være forberedt på endringer i driftssituasjonen.

Jeg tror vi må forberede økonomien slik at vi i utgangspunktet kan stå på egne bein, men i dag er vi avhengig av tilskudd fra bedriften vår.

De som har inngått husleiekontrakter må forberede seg på å betale hele husleia selv, og det er en utfordring. Så lenge vi har tilskudd fra Telenor går dette bra, tror jeg. Og vi pensjonister mener det er riktig at vår bedrift gir tilskudd til pensjonistene.

Vi kan konstatere - tror jeg - at vi har livets rett i mange år framover, og vi bør motivere til aktivitet på flere (av livets) områder. Spørsmålet er: Hva vil medlemmene våre primært ha?

Telepensjonistenes Landsforbund

Forbundet ble stiftet 28. mai 1976, og blir 30 år i 2006. Forbund/Landsstyret velges på Landsmøte i henhold til Vedtektene for Forbundet.

Har vi behov for et Forbund?

Et utfordrende spørsmål. Jeg har faktisk hørt det spørsmålet. Da vil jeg bare si at så lenge vi mener at foreningene har en framtid, er det innlysende at også Forbundet har en framtid. Det er to sider av samme sak.

Hvilke oppgaver har Forbundet?

Vi driver i dag pensjonistforeningene bl.a. med økonomisk støtte fra Telenor, og som nevnt tidligere er vi 36 lokalforeninger. Vi kan ikke alle sammen forhandle med Telenor sentralt. Derfor er det mest hensiktsmessige å ha én enhet til å ivareta våre felles interesser overfor Telenor.

En annen viktig oppgave som forbundet ivaretar, er å representere telepensjonistene i samarbeidsgrupper (SAKO) knyttet opp mot Norsk Pensjonistforbund (NPF). NPF har forhandlings- og uttalelsrett overfor Regjering og Storting i økonomiske og andre saker som berører pensjonistene. Telepensjonistene har derfor mulighet til å fremme sine ønsker og synspunkter gjennom disse samarbeidsorganene.

Derfor sier det seg selv: *Forbundet må forhandle med Telenor sentralt, og ivareta våre felles interesser utad. Det vil være en umulig oppgave for en lokal forening å ta den jobben.*

Slik jeg ser det, må Forbundet ha det overordnede ansvaret, og ta seg av de store linjene, dvs:

- Økonomi, fordeling av midler, husspørsmål.
- Ajourføre medlemskartoteket.
- Gi uttalelser i saker.
- Informasjon.
- Samordne saker som gjelder alle foreninger.
- Oppnevne Redaktør til bladet Telepensjonisten.

Generelt om vår felles Framtid.

Hva har vi med oss i bagasjen, og hva vil framtida gi? Han Åge sier det slik i Lys og Varme: "Følelsan dæm slit i mæ – ka vil framtida gi"?

Det er det ikke noe fasitsvar på, men vi må tørre å ta ansvar, og vi må ta vare på det vi har – for verden vil se helt annerledes ut om for eksempel 10 år, samtidig som vi må være villige og åpne til å ta innover oss nye ting som skjer.

Vi må kunne:

- Møte nye tilbud av forskjellige slag:
- Arrangere kontinuerlige møter
- Arrangere turer – opplevelser
- Være med på omvisninger – for eksempel kulturbygg, kirker etc.
- Ta imot konkrete tilbud som passer den enkelte aldersgruppe (58-90 år).
- Gjøre noe i forbindelse med Friluftslivets år (2005)!
- Delta på kurs – teoretiske – håndverk – for ikke å si kurs om arv.
(Iflg. Willoch må vi ikke bruke opp barnas arv og iflg. Åge sier han at "den arven som vi har gitt dæ, kan være tung å ta med sæ". Det er vel en annen arv han snakker om.)

Vi må heller ikke glemme at de fleste av oss fortsatt er medlemmer i de fagforeningene vi var med i da vi var i arbeid. Samarbeidet mellom fagforeninger og pensjonistforeninger bør bli tettere. Dagens arbeidstakere er morgendagens pensjonister.

Et samarbeid her vil begge parter tjene på. Som et apropos er flere av våre pensjonistforeninger dannet etter oppfordring av fagforeningene.

Den pågående debatten om Pensjonskommissjonens innstilling er et eksempel på en sak som berører begge parter.

Informasjon er et stikkord. Vi kan bli flinkere til å bruke E-mail slik at foreningene får info tidlig og kan sende elektronisk melding selv. Derved slipper vi den dyre porto. Selv om ikke alle har PC

med internettilknytning, så er det sikkert et medlem i hver forening som har det og som kan være kontaktperson.

Forslag: Alle foreninger sender melding til Forbundsstyret om hvem som blir "Datakontakt" – hvis ikke det respektive styret allerede har gitt melding. Dette bør skje innen 1. oktober 2005.

Telepensionisten er også et fint medium som veldig mange medlemmer setter pris på, og som jeg ser som nødvendig både i dag og i framtida. En meget god investering.

Oppsummering/Konklusjon

Å se inn i glasskula er ikke noen forunt, og det er kanskje bra. Det er kanskje godt å sitte på gjerdet og vente at noe skal skje. Det tror jeg heller ikke mange gjør - det er for defensivt. Det er mye positivt som skjer tilpasset lokalmiljøet, og det skal vi også ta vare på. Ønskene er forskjellige, og det må vi respektere.

Alle vil være med i framtida og være med i det som skjer, og da må vi være villige til å ta utfordringene som kommer. En pensjonistforening må ha et handlekraftig styre, og med kontinuitet i henhold til Vedtektene har vi et godt utgangspunkt.

Å skape et miljø der alle sammen føler seg vel, er alfa omega. Vi må legge oss på ei linje som omfavner de fleste medlemmer. Vi må være bevisst på det vi holder på med.

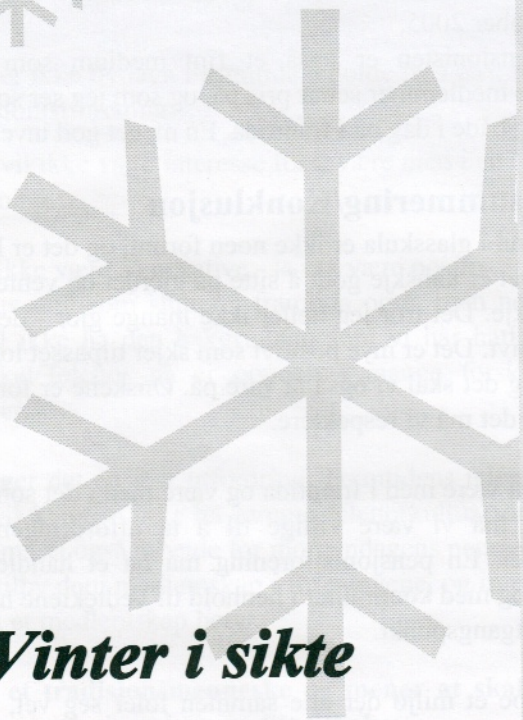
Vi må ta i bruk ny teknologi. Vi må synliggjøre oss. Medlemmenes interesser må altså ivaretas. Vi må få fram den enkeltes kvaliteter som kan bidra til å engasjere medlemmene på forskjellige områder. Få fram den enkeltes bevisstgjøring for framtida. Styre økonomien med tanke på framtida

Det er ikke ett svar på hvordan vi skal forberede framtida vår. Det er så mange faktorer som spiller inn – men vi må forsøke – for til sammen blir det et fundament som skaper trygghet og fellesskap for medlemmene våre. Vi må engasjere oss sjøl skal det bli en tilfredsstillende framtid, og som Åge sier: "Svaran e itj dæm æ hadd i går"

Med basis i fortida og ståsted i nåtida, har vi grunnlag for å planlegge hvordan pensjonistforeningene og Forbundet bør drives både for vår egen del og et stykke på vei for morgendagens pensjonister.

Lykke til!

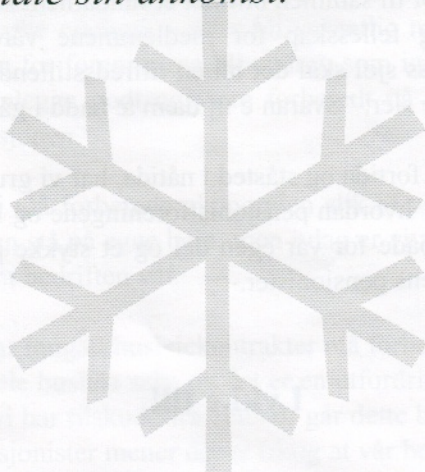
Vinter i sikte

*Vinteren prikket
med isnåler.*

*Strøk med
kolde drag.*

*Rim på bakken,
blomstene
hang med hodet.*

*Kong vinter
meldte sin ankomst.*

Takk – Jahn

*Trivelige Jahn
forhenværende redaktør,
samlet stoff
med godt humør.*

*Hjerte – hjerne var aldri tom
alltid noe å skrive om.*

*Oppe i venstre hjørne du var
skinnlue – skjegg – ja noe til kar
om du har ondt i høyre – venstre i bind
lov at du aldri forsvinn.*

*Komme som gjest av og te
og ikke gi oss fred.*

Takk for timer du har lagt ned.

*Slapp no av i ro og fred
om det synes meg utrolig
at din pensjonisttid vil bli rolig.*

*Har for mange meninger og tanker,
men du skal vite at våre hjerter banker
varmt for deg – har vært til glede og gavn
derfor takk – tusen takk – du blir et savn.*

Mary Solvik

SOFUSTANKER

-Det er mye rart oppi hodet på deg, Sofus, repliserte kona lettere irritert, etter at jeg morgenfrisk og froh entret kjøkkenet en årle solskinnsmorgen syngende på selvlagde strofer "Jeg er så glad når kjolen svinner, og jeg ser de nøkne kvinner...". Det skulle selvfølgelig vært "solen skinner" og "gamle minner" i strofene, men i morgenørnska ble det til et annet drømmesyn.

Telenoret, eller hvem det nå var, betenkte en gammel stakkar med fribillett til spektrumet i Oslo til ethundreogfemtijårsjubileumsfinaleshow (høvelig løsningsord i Dagblad-kryssordet?). Jeg klappet av takknemlig enighet i et trangt Spektrumsete da Baksaas med velformulerte takksigelser plasserte meg i kongeklassen som venn av Telenoret. -Det er jo det du er, sa kona, om du syter aldri så mye når du koser med misnøyen over elendig pensjon og lite åtgang som glad pensjonist. Men fett flirer du når telaksjene stiger med 5 øre.

Rødgrønt alternativ i regjeringa minner meg om ungdommelig spykleinhet etter å ha forgrepet seg på dårlig heim-brent, bare fargen altså, innholdet er for tidlig å dømme om. Valget er over, og veien staket på trygg grunn så langt, selv om langtidsvarslet fra forstå-seg-påere melder uvær. Værgudene vil også ha ord med i hverdagen og høljer seg ned. Det er mange som raser når du trår feil. Det samme gjør også terrenget i regnflommen, og raser ut når du minst venter det. Noen som tviler på menneskeskapt vær-situasjon? Se og tro, eller C O 2.

Nokas-ranerne i Stavanger har vært TV-underholdning i ukevis. De står frem som uskyldrene småkjeltringer med akutt hukommelsesvikt, og forsvarerne gnir seg i hendene etter hvert som saken drar ut. Kan du tenke deg en skuddredd lusekoftekledd uskyldighet med hukommelse-svikt som annet enn offer, fremfor misdeder? Advokatene mistenker rettsvesenet for juks og synes synd på skudd-glade pengeranere, - det ligger penger i det også. Det var også nære på at jeg fikk en advokat som svigersønn, men det glapp. Så Sofusen må nok fortsatt selv forsvare sine små feiltrinn i heimen, som for eksempel: -Du rydder aldri opp etter deg! Hørt den før, noen lesende sofusspirer?

Ammetåka tok meg, en stakket stund, da jeg leste om en far som hadde hatt et vanskelig svangerskap. I den nye tid skal jo donoren også ha svangerskapspermisjon, og hvem

ammer da? Nabofruen kan være et godt alternativ, om hun er i fase med diing. Og trøst i tåka kan vel da farforeldren også gi henne, om det trengs.

Pensjonister – et honnørord når politikerne jakter på valg-stemmene våre. En byrde og en plage når vi retter ryggen og tar oss friheten til å klage på noe som ikke er som det bør, sett med alders øyne. Vi betraktes snarere som felles-skapets surfere enn som ressurser av noen verdi. De arbeidsaktive betaler for oss også, tror de, og vil ikke vite av at vi i livsløpet har betalt mer til alders pensjoner enn vi noen gang får betalt ut.

Det nye Stortinget er omtrent fritt for eldre mennesker. Gjennomsnittsalderen i regjeringa er midt på førtitallet. Vi betraktes som urettferdig rike, og beskattes ekstra for det. Det er prisen for at mange har spart seg opp en smule formue i eget husvære eller som penger på bok, i en fordums nøktern livsstil. Nå tar vi oss frihet til å reise vidt i verden. Vi sitter ikke lenger heime og sparer, vi bruker pengene. Da mener mange at vi øder arven og ødelegger pengebalansen, og politikerne bremsar oss med skatter og avgifter.

Jeg måtte ha skrevet meg rød i toppen, for min kjære minstepensjonistkone gløttet over hodet mitt på PC-skjermen, alarmert av aggressive tastetrykk. -Regjeringa er jo på vår side, det sto jo i programmene til de rødgrønne, trøstet hun, og roet ned Sofusen sin med et klapp på kinnet. Jeg smeltet som vanlig som smør over uventet kjært tegn, - eller var det en lindrig ørefik for uvettig oppkjeftighet mot styrende ungdomskrefter?

-Korrupsjon og uhederlighet i Norge, sa hun, er det slik det har blitt i Norge etter at du sluttet å jobbe? Og fort-satte: -Jukset du noen gang med reisregninger og diett i dine velmakts dager? Jeg svarte med et såret blikk, og tenkte på psykologer, leger og kontreadmiralen som nettopp er klaget for å ha spist av felleskaka og utvist kreativ smartness for egen vinning. Det synes ikke være tvil om at Eva Joly har rett i sine utsagn om at korrupsjon i samfunnsmaskineri og næringsliv er utbredt i Norge også. Men vi vil ikke høre, vi er da så framifrå ærlige her i landet, tror vi.

Fortsetter side 16

PÅ HØSTTUR TIL ST. PETERSBURG

I strålende høstsol startet en glad gjeng fra Sentrale enheter søndag 18. september kl. 07:00 på årets høsttur til Russlands kulturby nr. én, St. Petersburg. Turarrangøren, Autoreiser, vartet opp med en helt ny Mercedes turbuss, og en meget humoristisk og serviceinnstilt sjåfør, Roy.

Tekst: Reiseleder Kjell Tangen

Foto: Solveig Glenndal

Roy sørget for sikker kjøring. Han hadde humørfylte kommentarer og inviterte på ekstra sightseeing, både i Helsingfors og Stockholm. Roy var selv guide. To av deltagerne hadde bursdag under turen, og ble behørig besunget med Happy birthday med Torgny som innleder/forsanger.

Vakker svensk skjærgård

Turen fra Oslo til Stockholm gikk som en røyk med innlagte pauser på strategisk utvalgte steder. I Värtahamnen i Stockholm ventet Silja Symphony, med oppgraderte lugarer til alle. Den påfølgende buffeen med stort utvalg i både varm og kald mat smakte godt, og ikke å forglemme drikke (inkludert i prisen), direkte fra selvbetjent tappe-

kran, der valgmulighetene omfattet hvitvin, rødvin eller øl. Etterpå var det bare å nyte utseilingen gjennom den vakre svenske skjærgården i nydelig høstvær. At det var både taxfree, shopping og underholdning om bord er vel nesten unødvendig å nevne, men jeg tar det med. For de som ønsket å teste dansefoten litt senere på kvelden så var muligheten tilstede i baren på øverste dekk.

Nervepirrende forbikjøringer

Etter en god frokost neste morgen satte vi kursen gjennom Finland mot den russiske grensen. Før vi ga oss i kast med russisk grensekontroll i Valima, spiste vi en solid lunsj i Hamina. Grensekontrollen gikk my bedre enn forventet. Vi slapp igjennom nåloyet, passerte Viborg og opplevde nervepirrende russiske forbikjøringer før vi endelig kunne innta millionbyen St. Petersburg. Her er avstandene store og muligheten for feilnavigering så absolutt tilstede, men vi traff hotellet i første forsøk. Deson Ladoga, som hotellet het, svarte til forventningene og vel så det. Rommene var trivelige og maten var det ikke noe å utsette på. Hotellet hadde eget vekslingskontor og bankautomat så det gikk greit å få tak i rubler. Vi traff også Luba, vår norsktalende guide, som for øvrig gjorde en meget god jobb.

*Kjell Ivar Tangen,
reiseleder*

Reisefølget beundrer mosaikkgulvet i The Hermitage.

Et utall av severdigheter

Neste morgen tok Luba oss med på by-sightseeing til Peter & Paul katedralen og festningen. I denne katedralen ligger de russiske tsarene begravd. Etter en meget smakfull og kraftig russisk lunsj dro vi til neste severdighet som var St. Isaac katedralen. Katedralen var et imponerende byggverk, spesielt tatt i betraktning at St. Petersburg er bygget i et elvedelta, og at katedralen ble oppført på et tidspunkt hvor moderne tekniske hjelpemidler som f. eks. datamaskiner ikke fantes. St. Petersburg er, som sagt, russisk kulturby nummer én, og neste dag dro vi til The Hermitage, et av verdens mest berømte museer. Dette museet er et sted man kan besøke mange ganger og allikevel stadig oppdage nye ting.

Hvis jeg husker riktig så huser museet mellom 3 og 4 millioner gjenstander. Her finnes mer enn 16 000 malerier, 12 000 skulpturer, mer enn 1 million mynter og medaljer osv. Her finnes verker av Leonardo da Vinci, Raphael, Rembrandt, Rubens, Monet m.fl.. I tillegg er selve bygningen et kunstverk i seg selv.

Jeg vil anbefale at man først studerer trappene, så tak og vegger, og deretter gulvene før man gir seg i kast med de enkelte gjenstandene i hvert av de ca. 300 rommene. Denne anbefalingen gjelder forøvrig ikke bare The Hermitage, men alle museene/palassene.

Peter den store, byens grunnlegger, ville gjerne vise at han kunne konkurrere med franskekongens Versailles og bygget Peterhof et lite stykke utenfor byen. Vi kunne ikke

dra til St. Petersburg uten å få med oss denne praktfulle sommerresidensen med en stor park og et imponerende fonteneanlegg. Men, det er mange palasser i St. Petersburg. Katarina-palasset i Pushkin med det berømte ravrommet måtte vi bare ha med oss, og det fikk vi. Turoperatøren spanderte.

Båttur på elven Neva

St. Petersburg er også kjent for sitt fine porselen (Lomonosov) og vi fikk med oss et besøk i Lomonosov butikken på hovedgaten Nevski prospekt. Vakre serviser og enkeltgjenstander. En fryd for øyet og et bra sted for suvenir og gavekjøp.

St. Petersburg er bygd i et elvedelta. Det er elven Neva, som kommer fra Ladoga sjøen, som her renner ut i Finskebukta i Østersjøen. En av kveldene dro vi på båttur på Neva, med middag, vodka og folklore underholdning inkludert. En skikkelig russisk aften hvor alle ble engasjert og involvert i dans, musikk, konkurranser etc.

Hjemreise med grundig grensekontroll

Ingen ting varer imidlertid evig, så heller ikke oppholdet i St. Petersburg. Fredag morgen satte vi kursen mot Helsingfors igjen. Denne gangen fikk vi oppleve hvor grundig russisk grensekontroll kan være, hele 4 ganger ble vi stoppet for pass/visum kontroll, men vi stod han av. Turen videre hjemover gikk som smurt med Roy ved "roret", og lørdag ettermiddag var vi tilbake der vi startet, Oslo Galleri, Bussterminalen. Takk til alle for at dere bidro til at turen ble en den flotte opplevelsen den ble!

KONGELIG TELESHOW I OSLO SPEKTRUM

Tekst og foto:
Jahn Hassel

H.M. Kongen og 6000 andre venner av Telenor deltok i gedigent 150 års jubileum i Oslo Spektrum lørdag 22. oktober med showet "En kveld full av stjerner". Et stjernespekket program satte et verdig punktum for årets markeringer av en 150 år lang tradisjon som teleoperatør i Norge. Et redigert opptak vises på TV2 16. desember.

Oslo Spektrum var nesten fylt til randen av unge og eldre televenner da H.M. kong Harald, Jan Fredrik Baksaas og styreleder Thorleif Enger ankom som de siste til et forrykende jubileumsshow. Popkongen Morten Abel åpnet kvelden med den populære telefonsangen til Knutsen og Ludvigsen til stor jubel fra telenorfolket.

Flotte artister

Knut Hjeltnes var suveren programleder som bandt det hele sammen uten dødpunkter. Selv en viktig mikrofon som sviktet under et sceneskifte, fikk han til å lage improvisert moro av. Åpningen foregikk på radbrekket norsk-engelsk til stor munterhet.

På scenen kappedes Morten Abel, Benedicte Adrian, Kåre Conradi, Kari Bremnes, Ingrid Lorentzen, Bertine Zetlitz, Vamp, Anne Marit Jacobsen og mange flere om å være best in show. Musikken var dundrende, støttet opp av Telenor Jubileumsorkester og Det norske solistkor i tillegg til stjernene selv. Regien var profesjonell i teatermannen Bentein Baardsens hender.

To seniorer

Harald Pedersen og Bjørn Sandnes fra Oslo bekledd i tur mikrofonene og ble intervjuet som de to eldste på lønningslista i dagenes Telenor. -Til sammen har de til nå jobbet i 111 år, som konferansier Hjeltnes sa. Pedersen begynte som bud som fjortenåring og har jobbet i 53 år. Sandnes tok rekorden med sine 58 år i jobb siden han begynte som 18-åring, -men nå bare med strøjobber for den tekniske ledelsen, som han sa. 100-års jubileum i 1955 opplevde han som teletekniker i Tromsø.

VAMP fulgte opp med både stemningsmusikk og fandanivoldsk felespill som nesten tok pusten fra jubileumsfolket.

Den svenske tryllekunstneren Joe Labero presterte å forflytte Baksaas på underlig vis fra kongelosjen høgt opp

i midtfeltet til å bli åpenbart fra en tom glassboks på scenen. Det var mange som brukte natta til å spekulere på hvordan det gikk for seg. Som Baksaas sa etterpå: -Å trylle meg fram var et kunststykke. Å trylle meg bort blir vanskeligere, selv om noen her kanskje ønsker det også.

Baksaas takket og berømmet alle som i nåtid og fortid har vært med å gjøre Telenor til det det er i dag - et internasjonalt teleselskap med mobilselskaper i 12 land og 77 millioner kunder.

-Jeg er stolt og glad over det flotte mannskapet vi har og har hatt i Telenor, sa han.

Telenors kulturpris

Deretter ble skuespiller Anne Marie Jacobsen kallet som årets mottaker av Telenors kulturpris "Grenseløs kommunikasjon" for året 2005. Det var tiende gang prisen på 250 000 kr ble delt ut, også denne gangen vel fortjent.

Telenors utenlandske engasjement ble markert med utenlandske stjerner. Gruppen Aristana fra Kuala Lumpur representerte Malaysia, og popbandet FRYD & FUZON fra Islamabad markerte telesamarbeidet i Pakistan.

Da finalen kom med sprakende fyrverkeri etter tre timers glitrende stjerneshow, ble også det en gledesstund. Andre behov skulle også tilfredstilles, vinbonger omsettes og mat fortæres. At køene ved vannhullene både var lange og tette i starten, var naturlig. Men alle fikk sitt. Under vandringene i vrимleområdene ble mange kjenninger påhilset. Selv om de fleste navn var strøket fra minnet, var gjensynsgleden likevel stor.

Oslo Spektrum rommer ikke hele Telenor. De som deltok utenfor Oslo var trukket ut etter søknad. Og pensjonister var heller ingen mangelvare, vi var synlig til stede der også.

Det hele var over før midnatt. Jeg så mitt snitt til å handtakke Baksaas i garderobekøen for et flott opplegg på vegne av oss 4000 telepensjonerte venner av Telenor. Den takken fortjente han.

Springende refleksjoner ved et 150 års jubileum

Tekst og foto:
Bjørn Sandnes

Så er det gått 150 år siden åpningen av den første telegraflinjen i Norge. Linjen ble bygget mellom Oslo og Drammen, og den offisielle åpningen skjedde uten større oppmerksomhet 1. januar 1855. Da hadde Carsten Tank Nielsen allerede vært ansatt som bestyrer av statstelegrafens anlegg og drift siden 9. august 1854.

Da Telegrafverket var 100 år

Mange av oss telepensionister var aktive medarbeidere da Telegrafverket feiret sitt 100 års jubileum i 1955. De fleste merket vel i likhet med undertegnede lite til markeringen, men vi fikk et eksemplar av "Telegrafverkets historie", et utmerket historisk verk skrevet av Thorolf Rafto.

Vi husker antakelig bedre den primitive tilstanden for teletettet og teletjenestene for 50 år siden. Gjenoppbyggingen etter krigen var ennå ikke fullført, og teletjenester hadde lav prioritet hos politikerne. Nettet var dårlig utbygget, automatisering av telefonen var ikke kommet langt, og bare de heldigste kunne få lagt inn telefon. Det var lange ventetider på langveis rikstelefon, selv om de ble bestilt som il-samtaler. Telegramtjenesten var den sikreste form for kommunikasjon over lange avstander, sammen med Telegrafverkets nye flaggtjeneste, telekstjenesten. Ifølge telefonreglementets instruksjoner for kundebehandling, om det nå kunne kalles det, skulle ekspedientene anbefale kunder å sende telegram når de fant ventetiden på rikstelefon for lang.

Telenett med de ypperste teletjenester

Det var neppe mange, om noen, som i 1955 kunne forestille seg dagens teletjenester, der nesten hver nordmann har sin egen mobiltelefon fra 10 års alderen og prater eller utveksler SMS-meldinger med familie og venner uansett hvor de befinner seg. Vi telepensionister har levd midt i en teknologisk utvikling som har gitt oss et moderne telenett med det ypperste av teletjenester, fjernsynsutbygging og telesatellitter som skaffer både telesamband og levende bilder fra hele verden. Datateknologi og gjennomgående digitalisering har bidratt til å redusere kostnadene og få prisene ned på et nivå som har gjort teletjenester til en nødvendig og selvfølgelig dagligvare for alle.

Internett

Teknologien påvirker samfunnsutviklingen og dagliglivet for oss alle. I løpet av en tiårs periode har Internett blitt et uunnværlig verktøy for daglige gjøremål. Banktjenester ordner du hjemmefra, offentlig informasjon henter du fra offentlige nettsider, reiser og mange vareslag bestiller og kjøper du over nettet, og selvangivelsen leverer du over nettet. I helse- og omsorgstjenesten får tele- og IKT-tjenester mer og mer innpass og bidrar, forhåpentligvis, til et bedre og mer effektivt tilbud for brukerne.

Fremtidige tjenester

I de siste 50 år har teknologiske nyvinninger kommet på løpende bånd, og mange flere enn i de første 100 årene. Og denne raske utviklingen har ikke stoppet opp. Det er rimelig å vente at tempoet opprettholdes i de neste 50 år, og at det kommer ny teknologi og bruk av nye anvendelser og tjenester som vi i dag ikke aner noe om, men som våre etterkommere vil ta i bruk med den samme selvfølgelighet som vi har tatt i mot mobiltelefonen og Internett.

Men er det noe poeng for oss pensjonister å interessere oss for en så vidt fjern fremtid som vi likevel neppe skal være en del av? Vel, så lenge vi er med, vil utviklingen få betydning for vår tilværelse, og vi bør jo engasjere oss og bruke vår demokratiske rett til å hevde våre interesser.

Marked og politikk

Telenor i dag er en helt annen bedrift enn Televerket av i går. Rammebetingelsene for et børsnotert selskap er himmelvidt forskjellige fra vilkårene for den tidligere statlige forvaltningsbedriften, selv om staten fremdeles er majoritetseier. Rammebetingelsene er dessuten lite stabile på grunn av den sterke markeds konkurransen som fremtvinger et kortsiktig perspektiv der hensynet til løpende økonomiske resultater og børsverdi overskygger mer langsiktig planlegging i den formen vi husker fra våre aktive år i det gamle Televerket. De politiske myndigheter fører en lite Telenor-vennlig politikk med erklærte mål om å svekke Telenors posisjon i det nasjonale markedet med tiltak som stimulerer utenlandske finansinteresser til å etablere seg i det norske telemarkedet. Dette er i tråd med merkverdig politisk økonomipolitikk om at det er bedre å investere oljeformuen i utenlandsk industri enn å styrke norsk infrastruktur og forskning med sikte på å bygge opp nasjonal kompetanse som kan resultere i ny fremtidig virksomhet.

Internasjonal bedrift

Telenor er blitt et internasjonalt selskap, og antallet mobilkunder i utlandet er mange ganger flere enn i Norge. I dag arbeider omtrent halvparten av de ansatte i utlandet. Det er mye som tyder på at den internasjonale delen av virksomheten fortsetter å vokse og blir den langt viktigste forretningsdelen.

Rekruttering

En annen følge av konkurransen er at arbeidsmarkedet er blitt større. Fagutdannede arbeidstakere får flere valg-

muligheter og blir ikke så stabile i Telenor som vi var i det tidligere Televerket. Mens ansatte i Televerket hadde en nærmest livsvarig lojalitet overfor bedriften, også i pensjonisttilværelsen, har dagens ansatte et ganske annet kjølig forhold til arbeidsgiveren. Overgang til nye pensjonsordninger, såkalt innskuddsbasert tjenestepensjon, vil sikkert bidra ytterligere til løsere binding mellom ansatte og arbeidsgiver. Spørsmålet er om det i fremtiden vil være pensjonister med felles interesser som dagens telepensjonister. Spørsmålet fortjener gjennomtenkning og vurdering i våre telepensjonistforeninger.

Fortsetter fra side 11

Jeg krympet meg, og mintes en tjenestereise jeg kom heim 15 minutter for tidlig fra, til å få et helt kostdøgn, og falt for fristelsen. Hva med dagens Telenor tro, har små og store rensset mel i posen sin når den fylles med pengeflom fra inn og utland? Lønn og goder er hemmelig, slik skal det vel være i dagens næringsliv. Men fins det en uavhengig revisjon som sjekker etiske retningslinjer og titter enkeltpersoner i kortene? Selv anerkjente revisjonsfirmaer har gått av seg sko etter å ha vært fristet til uhederligheter.

Ja, ja, vi pensjonister får holde vår sti ren og ikke smugle mer enn vi kan stå for, hver gang vi skal passere "Den grense", som Harald Heide Steen en gang så treffende sa.

Men det er jo jul snart, og litt ekstra trenger vi. Billig er det på andre siden av grensen, og det kan da ikke være så nøye med ei flaske ekstra for en skarve pensjonist, eller?

Telepensjonisten har slitt seg til et høst/julenummer. Det er Sofusen glad for. Hva skal jeg med skarpe tanker om det ikke engang er stengrunn å la dem falle på?

Må jula bli akkurat som du ønsker den! Og blir den det ikke, så kunne det sikkert vært verre. Så gled deg, uansett!

Sofus

SAKO – HVA ER DET?

Av Einar
Heggelund

Ikke så rent sjelden får man inntrykk av at SAKO oppfattes som en organisasjon eller sammenslutning av pensjonist-organisasjoner, men dette er en misforståelse. SAKO er ikke en organisasjon, men et forum for samarbeid. De fire bokstavene er rett og slett en forkortelse for *Samarbeidskomiteen*.

Samarbeidsavtale

SAKO er basert på en *samarbeidsavtale* som kom i stand etter drøftinger i 1989 og 1990 mellom følgende forbund:

- Norsk Pensjonistforbund,
- Jernbanepensjonistenes Forbund,
- Postpensjonistenes Landsforening,
- Telepensjonistenes Landsforbund og
- Statstjenestemannskartellet.

Følgende forbund sluttet seg senere til avtalen:

- Landslaget for offentlige pensjonister (LOP),
- Politiets Pensjonistforbund,
- Forsvarets Pensjonistforbund,
- Statens Vegvesens Pensjonistforbund og
- Norsk Kommuneforbund.

Ifølge avtalen skal hvert av de forannevnte forbund ha to medlemmer i samarbeidskomiteen, og komiteen skal holde minst 2 møter i året. Det ene holdes i tilknytning til krav som blir reist i forbindelse med Statsbudsjettet og i forbindelse med pensjonsoppgjørene. Det andre holdes i tilknytning til de årlige SAKO-seminarene.

Arbeidsutvalget

Samarbeidskomiteen oppnevner et arbeidsutvalg på tre medlemmer, som består av én representant fra Norsk Pensjonistforbund (NPF) og to medlemmer som representerer to ulike forbund i *offentlig* sektor. Arbeidsutvalget velges for en periode på to år. I inneværende periode kommer representantene for offentlig sektor fra Jernbanepensjonistenes forbund og Statens Vegvesens Pensjonistforbund.

Ett av de to medlemmene i arbeidsutvalget fra offentlig sektor deltar som rådgiver ved forhandlinger mellom pensjonistenes organisasjoner og Regjeringen. Samarbeidsavtalen forutsettes gjennomgått hvert annet år med sikte på en revisjon av denne. Någjeldende avtale, som er distribuert til lokalforeningene, ble undertegnet i 2001. Revidert avtale undertegnes senere i år.

Samarbeidets målsetting

Hva kan vi oppnå gjennom dette samarbeidet? Mye kan tyde på at det store flertall av pensjonistene, og det gjelder også vårt forbund, tar det for gitt at politikerne automatisk foretar en årlig regulering av våre pensjoner, og for øvrig gjennom statsbudsjettet ivaretar våre interesser. Det er dessverre ikke tilfelle. Vi må i likhet med andre grupper selv fremme våre krav og øve press mot de politiske myndigheter. Dette er noe av det viktigste vi kan få til gjennom SAKO.

Norsk Pensjonistforbund sitter, i forhold til myndighetene, med et sterkt redskap - en avtale som gir NPF, sammen med LO, rett til direkte forhandlinger/drøftinger med berørte statsråder i alle spørsmål som angår pensjonistene. Gjennom SAKO kan vårt forbund, sammen med de andre forbundene i offentlig sektor, delta i utforming av krav i forbindelse med statsbudsjettet og pensjonsreguleringene. Samarbeidsavtalen gir oss også rett til å delta i forhandlingene med Statens representanter.

Kort oppsummert: For å ivareta våre interesser på det rikspolitiske planet, er SAKO vårt primære redskap. Soloutspill fra vårt forbund mot myndighetene fører ikke frem.

Telepensjonistenes nettside

Av Arne Fosse

Telepensjonistenes nettside har i disse dager vært i drift i 3 år. Første året (2003) var et prøveår som resulterte i en entydig oppfordring fra landstyret om å fortsette. Hensikten var å synliggjøre telepensjonistene på Internett.

Ved starten på 2004 ble layouten endret en del. Den ble tilpasset 14"skjerm og Windows 98, siden det var med i pakketilbudet telepensjonistene fikk gjennom Telehuset noen år tidligere. Disse hovedtrekkene har vært beholdt til nå.

Nettstedene lite aktive

Telepensjonistene har i dag 35 lokale foreninger med egne sider der det er muligheter til å kunne legge inn stoff, både med tekst og bilder. Noen av foreningene har vært flinke, mens andre har vært helt uten annet stoff enn lederens navn. Jeg skal ikke her peke på de gode eksempler, men oppfordre medlemmene til å gå inn på sidene til lokalforeningene og se hva som er bra, og hvor man kan hente noen gode ideer til eventuell forbedring av egne sider.

Noen er ivrige brukere og er inne på nettsiden rett som det er. En del kommentarer har kommet inn til nettredaktørens adresse: info@telepensjonistene.no.

- "Det er jo bare gammelt stoff som ligger på sidene, bør det ikke komme mer stoff enn bare historien om lokal foreningen..."
- "Det er ikke mange besøkende som har vært innom gjesteboken. Hadde det vært en hytte man var innom hadde det sikkert blitt skrevet både hilsener og dikt..."
- "Det er jo ingen fres i debattsiden, er det bare på landsmøter man skal kunne si sin mening?"
- "Kan vi ikke få en "prateside" der vi skriftlig kan være i kontakt med hverandre?"

Landsmøtet 2005 gav sin tilslutning til at vi forsetter med nettsidene også i inneværende landsmøteperiode. Nytt landstyre er nå på plass og bør si sin mening om vi skal fortsette med den layout som er nå, eller om vi skal tilpasse oss mer moderne programmer og maskintyper.

Synliggjøring i andres nett?

Samtidig bør det også klargjøres hvordan vårt forhold bør være til dem som blir pensjonister fra Telavie, Umo-Ikt, Geomatikk og det som ellers er igjen av Bravida. Mange av disse har 20 - 30 års fartstid bak seg i det "gamle" Telenor, og kanskje ønsker mange av disse å bli medlemmer i lokalforeningene og dele pensjonisttilværelsen med sine gamle kolleger.

Kanskje bør vi gjøre våre pensjonistforeninger synlige på deres bedriftsinterne nettsider?

Telepensjonistenes nettside

Hva bør ligge på landsforbundets sider?

Landsforbundet har sin egen side der aktiviteten ikke har vært den helt store. Utfordringene går derfor til landstyret om hva som bør ligge inne på landsforbundets web-side. Skal det ligge noe mer enn bilder av medlemmene i styret og arbeidsutvalget med navn og adresser? Bør det også være mulig å lese våre vedtekter, brev til lokalforeningene, referat fra styremøter, nytt fra arbeidsutvalget hver måned? Noen har foreslått at Forbundslederen bør ha sitt eget hjørne her.

Den tekniske utviklingen

Den utgaven av nettsiden som ligger ute nå er fremdeles tilpasset 14" skjerm, men programmeringen foregår i et annet og mer avansert språk enn tidligere. Spørsmålet er om vi bør tilpasse oss en ny layout tilpasset 17" skjermer. Disse skjermene er nå de mest brukte på bærbare PC'er. Tiden og tilbakemeldinger fra brukerne vil avgjøre det.

Informasjons- og kommunikasjonsteknologien (IKT) er kommet for å bli, og vi ser at datautstyr finnes i biblioteker, kommunale servicekontorer, internettkafeer, jernbane- og busstasjoner, sykehus/sykehjem osv. Derfor må det opplæring til, og her burde vi som tidligere telenoransatte være godt rustet. Vi burde på ingen måte henge etter i utviklingen, men være blant de fremste til å klare oss selv godt i dagens og morgendagens samfunn.

Dette var noen tanker om nettsidene våre, og som nettstedsansvarlig oppfordrer jeg alle til å være litt nysgjerrige og gå inn på nettsidene våre både titt og ofte. Du kan gi uttrykk for dine meninger til info@telepensionistene.no. Da kommer du direkte frem til meg.

”EN SØRING NORDPÅ”

Kyrre Bjugn har anmeldt Rolf Køstes bok om sine opplevelser ved gjenoppbyggingen av telenett i Finnmark og Troms etter krigen. Boka kan bestilles/kjøpes hos Norsk Telemuseum i Oslo, og kan være en fin gave til televeteraner og andre som er interessert i norsk telehistorie.

Tekst: Kyrre Bjugn

I etterkrigstida var det mange ungdommer som etter gjennomgått telegrafkurs ble beordret til tjeneste i Finnmark. De tjenestegjorde der for kortere eller lengre tid. Rolf Køstes opphold i Finnmark varte i nesten 19 år.

Debutbok

Godt og vel et halvt århundre etter at han kom som ung telegrafreserve til Berlevåg, har han grundig og velskrevet i sin bok ”En søring nordpå” skildret hvordan han opplevde å komme til en landsdel der det meste var rasert etter tvangsevakueringa og brenninga i 1944. Gjenreisninga var så vidt kommet i gang, og de mange inntrykk fra denne tida har han beskrevet på en god måte i sin debutbok som forfatter.

Boka er inndelt i ni hovedkapitel som igjen har mange underavsnitt. De to første kapitler omhandler tjenesten i Berlevåg og opplevelsene der, dit han kom en vinterdag i 1948. Det var nytt for han å bli fraktet i land

med ekspedisjonspramma. Hamneforholdene i Berlevåg gjorde det ikke mulig for hurtigruta å anløpe fastlandet. Innkvartert i ei brakke var nok overgangen stor fra det han var vant med heime i Ringeby.

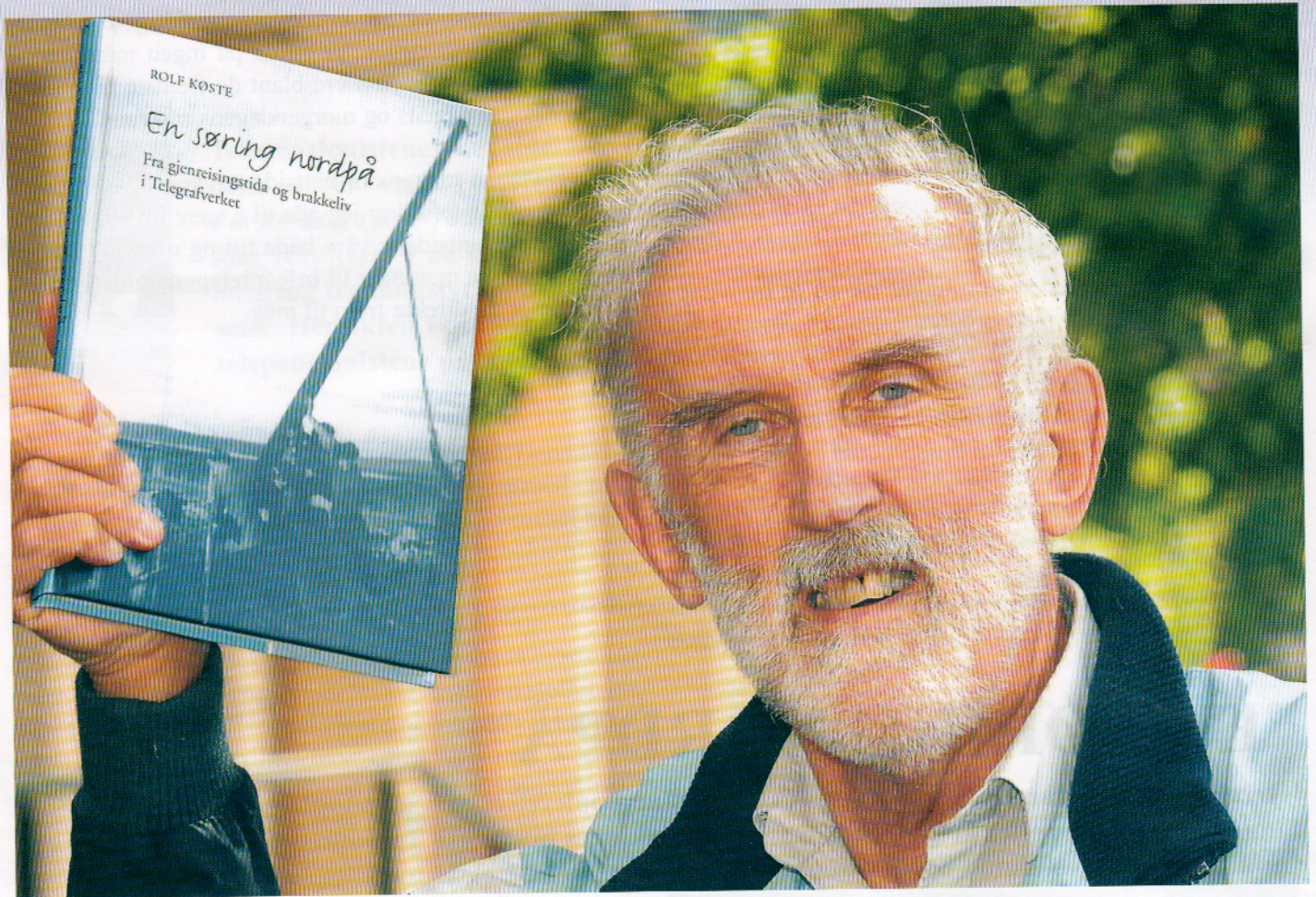
Men han sto han av. Han fikk omsatt i praksis det han hadde lært på Telegrafskolen. I tillegg til de daglige gjøremål på telegrafstasjonen underviste han i matematikk og fysikk på Berlevåg realskole, - ja, han fikk også tid til å gifte seg.

Tilsatt i Mehamn

Etter Høyere kurs på Telegrafskolen i 1952, ble han tilsatt som transmisjonstekniker i Mehamn. Tida i Mehamn fyller resten av bokas innhold. Som nyutdannet tekniker var det hans ansvar at det tekniske fungerte i et område som over dobbelt så stort som Vestfold fylke.

Fortsettes neste side

En stolt Køste viser fram boka si.

Uten samarbeid med en trofast montørgjeng ville det nok blitt en umulig jobb. I all slags vær om vinteren rykket de ut og rettet feilene etter at teknikeren hadde målt og angitt feilstedet. I dette kapittel finner vi mange fine beskrivelser og refleksjoner, både menneskelige og historiske.

I 1955 ble Rolf Køste tilsatt som telegrafbestyrer i Mehamn. Denne stillinga innehadde han til 1966, da han flyttet sørover. Som bestyrerens stedfortreder i tillegg til teknikeransvaret fra 1952, var han ikke ukjent med hva han gikk til. Han fikk nå det overordnede ansvaret for all virksomheten i kontrollkretsen.

Mens det de første årene gjaldt å bøte på det som var rasert, opplevde han at det ble bygd en ny moderne telegrafstasjon i Mehamn og at radiolinjer overtok mer og mer av trådsambandene. Grunnlaget for lokalautomatiseringa av de største stasjonene i kontrollkretsen ble forberedt mens han var bestyrer.

Det er et stykke norgeshistorie Køste har samlet i "En søring nordpå". Han har et våkent øye for liv og levnet og bor så lenge i Finnmark at han får med seg hele etterkrigsutviklinga. Boka anbefales på det sterkeste. Den kan bestilles hos Norsk Telemuseum, postboks 88, 0411 Oslo, telefon 22 09 14 50

VELKLING FRA POST OG TELE

Tekst:
Jahn Hassel

Sangkoret Teleklang i Trondheim markerte sine 25 år som blandakor med jubileumskonsert på Tyholt 26. oktober. Vel 130 post- og telepensionister var luttre øre til jubileumskorets lystige sanger.

Konsert og gratulasjoner

Korets faste dirigent, Sigrun Hassel, har for tiden permisjon. Kveldens konsert ble derfor myndig dirigert av reserven Cecilie Øvrebø.

Konserten spente fra kjente svenske visetopper til Beatles, Vårsøg og finale med et avansert potpurri av nordtrøndske D.D.E.-sanger. Det allsidige repertoaret og vellyden fra blandakoret ga rik applaus fra fornøyde tilhørere.

Eli Skaar takket for invitasjonen og for all gleden Teleklang hadde spredd blant teleansatte i Trondheim opp gjennom årene. "Det ble ikke ordentlig julestemning for oss før koret hadde sunget julen inn i skranken på Telebygget og på Tyholt", sa Skaar.

Steinar Skare fra Postpensionistene i Sør-Trøndelag gratulerte og overrakte ei flott veggklokke laget av en av pensionistene der.

Ekslederen for telepensionistforeningen, Inger Qvam, gratulerte også med blandakorets 25-års jubileum. Som gift med Harald Qvam, som hadde vært aktiv korsanger helt siden starten, følte også hun seg som medlem etter å ha vært med på utallige konserter, turneer og sangerstevner. Hun mintes også tonedikteren og viseskribenten Arne Pedersen som en sterk drivkraft for koret. I 1989 fikk de teleansatte i Trondheim viseboka "Bakklajnnets vakre Maja" som gave. Der hadde Ludvik Floor samlet noe av Pedersens produksjon. Som eksempel leste Inger opp Pedersens vise "Øvels i majnskoret" fra boka. Også dagens korsangere kjente seg igjen i den fornøyelige testen.

I pausen vanket en overflod av mat og kaker, alt laget på frivillig basis av kormedlemmene. Ikke rart at loddpengene satt løst etter maten. Og gevinstene var både tallrike og verdifulle, gitt av medlemmer og andre korstøtter.

"Nidelven stille og vakker..." fikk som vanlig trønderhertene til å svulme og tårene til å blinke i øyekroken, så vakkert det var med smektende korstemmer i egen stemmetolking og arrangement.

Og morsomt var det å se igjen gammelkjente kollegaer i hopetall og få en kjapp mimring over kaffekoppen. At mange navn var forsvunnet ut av minnet var så visst intet hinder, gjensynsgleden var stor likevel. Sannelig, - sangen gir glede til mange.

Etter pause og loddtrekking fikk vi en ny runde med sprudlende sang som dessert. Punktum ble satt med D.D.E.s glede over alt fra at "Det går likar no" til "Rompa mi" i ny vri og arrangement. Den satt som et verdig punktum for en tre timer lang trivselskveld for kor og pensionister.

Historisk oversikt

Korets leder, Knut Hausken, ga innledningsvis en kort historisk oversikt. Sangkoret Teleklang så dagens lys i 1967 og har holdt det gående i omskiftelig tider i 38 år. Initiativtakerne var Oddvar Aune og Arne Pedersen. Sistnevnte kjent som tekst- og melodiskriver for mange lokale viser og sanger. I følge statuttene var Teleklang opprinnelig et mannskor for Televerkets tjenestemenn i Trondheim. To av de vel 40 medlemmene i koret har vært med fra starten. Det er Harald Langland og Magnar Viken. I salen satt også to nestorer fra 1967: Harald Qvam, som har passert 85 år, og Johan Viken.

Grunnlaget for mannskoret smuldret etter hvert bort, da rekrutteringen fra det omorganiserte Televerket i 1971 etter hvert stoppet opp. I 1980 var tallet på aktive kormedlemmer faretruende lavt. Det ble skyldt på TV-apatien som bredte seg etter hvert som fjernsynsprogrammene holdt folk hjemme. Noe måtte gjøres for å revitalisere koret. Den geniale løsningen ble overgangen til blandakor! Det var nok mer enn bare damestemmene som fikk fart på gamle og nye teleklangkaller. Teleklang fikk en oppblomstring. Men så satte omorganiseringen inn, folk ble overflødige eller flyttet, og fremmøtet på mandagsøvingene dabbet igjen av. På slutten av 1990-tallet ble også Posten omorganisert og bemanningen trappet ned. Postsangerne fikk også dårlige tider, og i 2003 var det duket for en sammenslåing med Teleklang.

I dag har Teleklang ca 40 medlemmer, og jamt 30 sangere deltar på øving hver mandag og har det moro både der og på årvisse turneer og opptredener.

Blanda korets yngste sangfugl, Trude Nordland, kommer godt ut av det med takt og toner hos korets eldste, Magnar Viken og Harald Langland.

NYTT FRA LOKALFORENINGENE

Hilsen fra Arendal

Sommerturen i år gikk til Savalen hvor vi fikk et alle tiders opphold med en service utenom det vanlige. Når maten også var førsteklasses, og hotellet hadde en helt ny velvære-avdeling, hadde vi noen flotte dager. Vi hadde dagsturer med omvisning både til Rørøs og til Rendalen. Høstsemesteret startet siste tirsdag i august, og midt i september hadde vi en hyggelig dagstur med omvisning på tidligere Evjemoen og til mineralparken før vi avsluttet med middag på Vigeland gård.

Vi har medlemsmøter hver siste tirsdag i måneden med god oppslutning. Det viktigste på møtene er det sosiale samværet med gamle kolleger over en god kopp kaffe. På alle møtene har vi allsang og utlodning. Vi prøver også å få en kåsør utenfra til å snakke om et aktuelt emne. Vårt program omfatter også at vi midt i hver måned har

rusletur/uteaktivitet, gjerne kombinert med en omvisning, og alltid avsluttet med kaffekos. Dette har vært svært vellykket. Siste rusletur, som var i mai, gikk til Risøya ved Gjeving, og alle var invitert til kaffe og hjemmebakte kaker hos Rolf Ulevåg etter turen. Dessverre, kort tid etter ble han syk og døde nå i september. Vi føler et stort savn etter å ha mistet et så vennlig og trofast medlem.

Foreningen vår har nå bestått i vel 15 år. Medlemstallet varierer noe ettersom enkelte faller fra, men vi har heldigvis fått noen "yngre" medlemmer, slik at antallet holder seg på ca. 50. Vi er en flokk som trives sammen, og vi håper at foreningen kan fortsette i mange år. Men hva med framtidig rekruttering?

*Med vennlig hilsen
For Telepensjonistene i Arendal*

Hilsen fra Harstad og Omegn Telepensjonistforening

Høstturen i år gikk 28.09.05 til Sortland, "Den blå Byen" i Vesterålen", hvor det ble en time til sightseeing og shopping. Så fortsatte vi videre til Øksnes kommune hvor vi besøkte Langenes Kirke. Kirken ble bygd i 1570. Her fikk vi god guiding av kirketjeneren som fortalte om kirkens tilblivelse og historie. Kirken, som delvis er bygd i laftet tømmer, er mye besøkt av turister og blir også benyttet til bl.a. barnedåp og vielser.

Det ble også tid til å besøke Nyksund, et gammelt og nedlagt fiskevær ytterst i havgapet. Etter en storhetstid rundt år 1900 er nå flere bygninger forfalt. Imidlertid er stedet under delvis oppbygging, og er blitt en kjent turistattraksjon med stort besøk både av innenlandske og utenlandske turister. Etter en sightseeing rundt i fiskeværet ble besøket avsluttet med en enkel middag med kaffe. Turen fortsatte til Alsvåg gamle hovedgård og handelssted. Gården er fra ca. 1600. Vi kjørte videre langs naturskjønne Lifjorden og tilbake til Harstad.

I forbindelse med markeringen av Televerkets 150-års jubileum påtok foreningen seg arbeidet med utsending av innbydelser til alle telepensjonister i kommunene Hadsel, Bø, Narvik, Andenes, Sortland, Lødingen og Harstad. Foreningen sørget også for utstilling av gammelt og nytt teleutstyr, samt bilder fra gamle dager. Markeringen som ble holdt i Harstad søndag 21. august ble en stor suksess hvor nye og gamle kolleger fra hele området kunne møtes og friske opp gamle minner.

Telepensjonistforeningen har ca. 90 medlemmer og medlemstallet ligger på et stabilt nivå.

Hver onsdag kl. 12.00 er det åpent hus på Sama Aktivitetscenter, hvor vi diskuterer aktuelle ting over en varm kopp kaffe eller kakao. Av aktiviteter kan nevnes at foreningen har ansvaret for utdeling av telefonkataloger i hele Kvæfjord kommune, og dette bidrar godt til å styrke økonomien i foreningen.

*Med hilsen
Olav Bertheussen*

Valdres, Valdres – min egen dal Kor du ligg hjarta mitt nære

Sommersesongen her i Valdres er over for denne gang. Ovenfornevnte strofe av Valdressangen må det være mange som er enige i. Dette får du bekreftet ved å ta en liten titt på "bybilde" i Fagernes, en fin julidag når "Soli raud over Synfjell renn", og det kryr av sommerbrune fjes hvor du enn snur og vender deg. Fremmede språk og alle slags dialekter (obs dere vet vel at Valdresdialekten ble - i reiseradioen - kåret til landets vakreste?) surrer rundt, og alle hoteller, hytter og campingplasser melder om fullt belegg.

Foreningen vår startet høstsesongen med en utflukt til Beitostølen der Gjøvik- og Valdres-foreningene hadde satt hverandre stevne. Her ble det livlig prat og mimring. Vi kaller møtene våre for "Teletreff", og til vanlig finner disse sted på Fagernes Hotell, Lysthuset den 2. onsdag

Med telepensjonistene i Tromsø inn i mørketida!

Her i Tromsø fikk vi en "tjuvstart" på høstprogrammet ved at vi var invitert på Telenors familiedag 20. august. Telepensjonister var med både i planlegging og gjennomføring av programmet. De fleste kom likevel som gjester, og hadde en trivelig ettermiddag sammen med tidligere kolleger. Programmet var variert med opptreden av klovner (KULTA), musikk, konkurranser for voksne og barn, samt enkel, god og variert servering.

Vi har et godt samarbeid med TeleBIL i Tromsø. Hvert år arrangerer de tur eller fest for oss.

I år ble det ferietur med buss til Nordland/Nord-Sverige 26. – 29. august. Med overnatting i Fauske hadde vi flere dager for "highlights" i Nordland - vårt nabofylke i sør. Vi besøkte Bodø med Norsk flymuseum, Glasshuset og Nyholmen Skanse.

Den største opplevelsen var likevel turen ut til Kjerringøy – et av Nord-Norges flotteste og best bevarte gamle handelssteder. Stedet er godt kjent fra flere filmminspillinger. Husene er velholdt og ligger vakkert til. Film om stedets opprinnelse og utmerket guiding gjorde dette besøket perfekt. Via avstikker til det gamle gruvesamfunnet Sulitjelma dro vi videre gjennom Junkerdalen til Arvidsjaur. Nord-Sverige er langt og folketomt så vi tok rake veien hjem via Nord-Finland.

I styremøte 28. september satte vi opp program for resten av 2. halvår 2005. Vi disponerer ikke egne lokaler for kontor og medlemsmøter, men har fått til en høvelig ordning med tidligere kolleger som driver konferansesenteret LINKEN i Forskningsparken.

hver måned klokka 1200 – 1400. Her står bordene dekket med damaskduker og tente lys, og vi blir oppvartet av blide servitører (ingen rundstykkesmøring av oss). Vi betaler ingen husleie, men hver enkelt bestiller og betaler den lunsjen de har lyst på der og da. I år som i fjor legger vi novembermøtet til Oslo med teaterbesøk/hotellpakke på Bristol. Det gleder vi oss til.

Tilslutt vil vi få takke tidligere leder og sekretær for den kjempejobben de har gjort for oss. Samtidig ønsker vi de to nye velkommen og ønsker de Lykke til!

*Med vennlig hilsen fra Telepensjonistene i Valdres
v/ Astri Jodalen*

Telepensjonistene har tatt på seg stell og vanning av store planter som står i fellesrom. Som kompensasjon får vi gratis disponere ledige møterom for styremøter. Til oppbevaring av arkiv og andre kontorsaker har vi et skap stående der. Ikke ideelt – men det fungerer.

Til medlemsmøter får vi leie større møterom med avtale om servering fra kantina.

Høstens første medlemsmøte avholdes 12. oktober på LINKEN. Her blir det sosialt samvær med informasjon, diskusjon og loddsalg. Filmene "Skomvær" og "Reisadalen" blir også vist.

Som kjent har Hålogaland Teater endelig fått eget bygg i Tromsø. De har sin åpningsforestilling 4. november med Hamsuns "Benoni og Rosa".

Som tilbud til medlemmene har vi reservert 40 billetter til forestillingen den 23. november.

Onsdag den 14. desember har vi bestilt julelunsj på Rica Ishavshotell. Først serveres det gløgg i Skipsbroen bar (4. etg. med sjøen rett ned) – etterpå tradisjonell julemat i restauranten.

Den årlige julelunsjen er meget populær – ca 70 medlemmer møter opp. Julelunsjen subsidieres delvis av foreningen.

*Vi i Tromsø ønsker alle telepensjonistene
i landet en riktig god jul.*

Gjerdine og Åse foran forretningshus "Blå byen", Sortland.

Kjerringer på ferga til Kjerringøy.

Kirketjeneren ved Langenes kirke holdt et interessant foredrag om kirkens tilblivelse og historie.

Servering fra bussen ved Saltstraumen

Pensjonisttreff i Arendal.

Samling på Fagernes Hotell

NYTT BRA
LOKALFORENINGENE

MUSEAL TEMADAG I TRONDHEIM

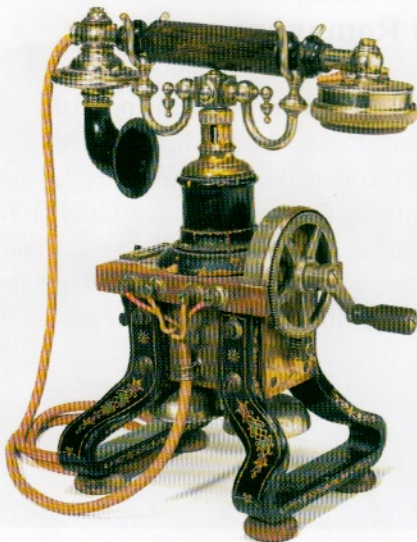

Tekst og foto:
Jahn Hassel

Pensjonistforeningen i Trondheim hadde full klaff med været da vel førti medlemmer inntok Folkemuseet på Sverresborg på høstens temadag. Foreningen arrangerer en temadag vår og høst i tillegg til de månedlige medlemsmøtene. Denne gangen var det vår egen museumsansvarlig, Eli Skaar, som ønsket velkommen.

Vi besøkte tre utstillinger. Naturligvis den telehistoriske utstillingen som ble flyttet fra Telebygget i Kongens gt i 1999 til det gamle Løveapoteket på Sverresborg. Vi kjente igjen gammelt teleutstyr og historiske fotomontasjer. Grosserer Spørck var først ute med privat telefonlinje allerede i 1877. Utstyret hadde han fått tak i under besøk hos oppfinneren Thomas Alva Edison i USA. I 1881 så Trondhjems telefonanlegg dagens lys. Siden da har det vært en lang og rivende utvikling til dagens High-tech kommunikasjonstilbud. "Ja, ja, vi har nå vært med på utviklinga vi også", konstaterte en av deltakerne foran museets pyramideveksler fra 1880-tallet.

I Folkemusets temautstilling "Norsk i 100 år" fikk vi vandre gjennom de siste 120 år av trondheimshistorien. Det var morsomt gjensyn med deler av vårt eget levesett og med hverdagsting vi kjente igjen fra vår egen oppvekst. Utstillingen var laget som en tidslabyrint hvor temaet skiftet fra hverdagsliv og byliv over mange epoker.

Nostalgisk gjensyn med sentralbordet Liv Bergås betjente som ungjente i Vadsø for 40 år siden.

Utstillingen "Livsbilder -15 historier om å krysse grenser" speilet norsk innvandring de siste hundre år. Det manet til ettertanke at svært mange av dagens "gode nordmenn" har kommet fra mange forskjellige land og blitt helt integrert i løpet av et to, tre generasjoner. Størst har innvandringen vært fra Sverige.

Etter museumsvandringen bød foreningens leder Ole Johnny Sandbekkhaug på kaffe og smørbrød, før pensjonistgjengen forsvant ut i trøndersola. Temadagen inspirerte til nye besøk på Sverresborg folkemuseum.

Nye Sverresborg fremstår som et aktivt og moderne museum, og har da også blitt valgt til årets museum 2005. Det skulle borge for at museet er verdt mer enn ett besøk.

EN TELEPENSJONISTS REISE TIL ROM

Tekst og foto:
Sjur Malm

Det gamle Roma har en historie som strekker seg over 1000 år – Romerriket – og var oldtidens mektigste imperium. Det finnes fortsatt ruiner og severdigheter av praktbygninger fra denne tidens ingenørbyggekunst.

St. Peterskirken

Roma er for kristendommen hva Mekka er for Islam, pluss en god del attåt. Vi valfartet dit i sporene til pilgrimene for å møte Paven og oppleve Roma. Vi fikk rik påfyll og ble litt mere frelst og oppdatert på gamle historiekunnskaper.

Ja, Roma er virkelig en messe verd. Vårt møte med søndagsmessen i St. Peterskirken var storslagent og rørende. I kirken ventet tusener fra alle trosretninger og folkeslag på Paven mens kirkeklokkene sendte sin storslagne velkomsthilsen utover St. Petersplassen og Romas syv høyder. Så plutselig sto han der, Paven, i all sin skrud med den velkjente spisse hatten på hodet, på sitt opphøyde alter under baldakinen støttet opp av fire gullprydete svarte ibenholtsoyler. Orgelbruset ble til en orkan og mot oss strømmet "Vår Gud, han er så fast en borg, han er vårt skjold og verge". Alle med sin kristne barnelærdom i behold sang med på uttallige tungemål.

Det var som å synge "Ja vi elsker" på 17. mai. Følelsene tok av og blikket ble løftet mot det storslagne himmelhvelvet i kuppelen med Michelangelo's engleverden. En hjertevarm følelse av samhørighet strømmet gjennom oss. Sangen og skriftlesningen skiftet i takt og tungemål på latin, italiensk, tysk, engelsk og fransk. Nattverdens røkelse innhyllet alteret, og jeg som ikke er noen trofast kristen, tok imot brødet for første gang på lenge.

Så var det hele over, og i pakt med god katolsk skikk tok alle rundt oss hverandre i hendene og ønsket en god dag. Vi strømmet høytidsstemte ut på den solvarme Petersplassen hvor tusener hadde overvært messen på stor-skjermer. Men da var det plutselig nok Pave og nok

kristendom. Fortryllesen ble brutt og vi fant frem til nærmeste fortausrestaurant og bestilte som Kolingen: "Fem nattverder uten brød". Det var leskende god vin for tørre ganer.

Så var vi klare for neste akt i valfarten vår: Colosseum, Forum Romanum og Capitol. Alt i et eneste stort jafs med egen norsk guide. Der "forspiste" vi oss på arkeologi og historie. Men på den vakre Palatinhøyden, tilbaketrukket fra byens støy og mas, fikk vi kreftene tilbake med panoramautsyn over Roma i skyggen fra pinjetrærne.

Palatinerhøyden

Palatinerhøyden var Romas Holmenkollåsen for ca 3000 år siden. Her bodde alle keiserne og storfolkene. En av dem var Keiser Augustus, han med manntallet da Jesus ble født. 800 år før vokste Romulus og Remulus opp på høyden, godt hjulpet av ulvemor. Romulus ble Romas grunnlegger og første hersker etter å ha tatt livet av broren, Remulus. Godt det ikke var omvendt, da hadde byen blitt hetende Rema.

Forum Romanum

Langt der nede, 15 - 20 meter under dagens gateplan, ligger Forum Romanum, oldtidens politiske og kommersielle sentrum i Roma. Midt i lå veimerket som markerte at alle veier i Romerriket førte til Rom. Likeledes rostra'en, talerstolen som Cicero talte fra, midt blant templer, basilikaer og banker. Da som nå gikk banker bankerott. Da ble den fortapte banksjefens kontorbord (banco) av marmor knust (rotto), altså var banken bancorotto.

Vesta – ildens og arnens gudinne

Den evige ild brant i Vesta tempelet, et symbol på Romerrikets evige eksistens. Ilden ble holdt ved like av vestalinnene, jomfruelige yppersteprestinner fra de øvre sosiale lag i folket. Så lenge ilden brant hadde de det bra, men slukket den ble de pisket, og mistet de jomfrudommen ble de levende begravet. Så det var "harda bud" dersom flammen blåste ut eller det fantes noen pågående attraktive mannfolk i nærheten.

Colosseum

Tøffe tak var det også for gladiatorer og ville dyr i Colosseum hvor keiseren avgjorde liv eller død for de som lå skadet igjen på scenen etter bataljene. Enten viste han fingeren opp eller ned, etter å ha lyttet til stemningen hos publikum. En kunne formlig høre kampskrikene og dyrenes ville hyl, og kjenne lukten av sagmugg og blod der vi stod i den storslagne manesjen.

At Colosseum står i dag, viser hvilken fantastisk byggekunst som romerene behersket for 2000 år siden. 55000 tilskuere kunne benke seg rundt den storslagne amfiscenen, og under jorden var det et nettverk av ganger og rom for oppbevaring av dyr og mennesker.

Capitolhøyden

På den andre siden av Forum Romanum ledet en sti opp til den kncisende Capitolhøyden med den tarpeiske klippen. Her stod tempelet som var åstedet for de helligste seremoniene og for alle viktige politiske beslutninger i Romerriket. Men i alle store maktsentra finns det forrædere. Tarpeia var en romersk prinsesse som forrådet sine landsmenn og lot fienden innta Capitol. Siden ble forrædere styrtet utfor klippen oppkalt etter henne.

Vi hadde heldigvis rent mel i posen og kom helskinnet ned fra Capitol. Vi fant veien rundt klippen langs elven til Trastevere, Romas gamle fattigkvarterer. Bak en unselig inngang i Via Benedetta fant vi Romas hyggeligste kelnere som serverte oss velsmakende italiensk antipasta med hvit Sauvignon vin full av god lukt og smak. Måltidet ble toppet med italiensk tiremisu og espresso.

Men alle gode ting skal nytes med måte. Derfor kastet vi til slutt mynten vår i den storslagne Trevifonten med et sterkt ønske om å komme tilbake. Arrivederci- På gjensyn - Roma!

Colosseum - synet fornemmer gladiatorer og ville dyr.

Sjur Malm med familie på Petersplassen.

MELD DEG INN I DITT HJEMSTEDS TELEPENSJONISTFORENING!

Her møter du venner og kollegaer og oppfrisker gamle minner

ARENDAL	Björg Berli	Sandnes	4812 Kongshavn	37 08 82 71
BERGEN	Aslaug Hellevang	Postboks 7150	5020 Bergen	55 13 43 87
BODØ/SALTEN	Nils Bøe	Tjeldberget 11/LE 301	8012 Bodø	75 58 11 68
DRAMMEN	Odd Nålby	Tors vei 48 B	3040 Drammen	32 81 00 25
GJØVIK	Bjørn Kjensberg	Frans Olsensv. 11	2817 Gjøvik	61 17 39 09
GLÅMDAL	Jan H. Andreassen	Blomstervn. 37	2208 Kongsvinger	62 81 59 40
GUDBRANDSDAL	Magnhild Syrrist	Storg. 8	2670 Otta	61 23 02 81
HAMAR	Bjørn Pettersen	Delfinen 17 A	2315 Hamar	62 52 35 11
HARSTAD OG OMEGN	Bodil Hanssen	Stokkemyrvn. 33 D	9409 Harstad	77 07 36 03
HAUGESUND	Arne Fosse	Hervikvn. 10 D	5521 Haugesund	52 71 65 50
HELGELAND	Evald Hagenes	Veslefrikkvn. 13	8800 Sandnessjøen	75 04 34 34
KRISTIANSAND	Elisabeth Augland	Koggevn. 62	4624 Kristiansand	38 08 52 78
KRISTIANSUND	Gerd Ohr	Sørsundvn. 28	6507 Kristiansund	71 67 12 06
LARVIK	Øivind Jensen	Jegersborggt. 8 C	3257 Larvik	33 18 27 46
LEVANGER	Sigrun Moe	Rognhaug	7600 Levanger	74 08 13 62
LILLEHAMMER	Else Dosest	Frødingfaret 8	2613 Lillehammer	61 25 03 15
LILLESTRØM	Aud Marwell Myrvang	Sundg. 20	2081 Eidsvoll	63 96 45 54
LOFOTEN	Kjell Tetlie	Postboks 2	8309 Kabelvåg	76 07 83 12
MOLDE	Sigrud Jordhøy	Torbjørnsv. 13	6429 Molde	71 25 33 13
NAMSOS	Randi Langås	Vasshusvn. 2	7800 Namsos	74 27 50 68
NARVIK OG OMEGN	Åse Håkonsen	Arbeiderv. 101 A	8516 Narvik	76 94 35 84
OSLO	Eva-Marie Kvelland	Vektervn. 73	0681 Oslo	22 19 76 90
RINGERIKE	Halvard Solberg	Krokenvn. 16	3515 Hønefoss	32 12 27 09
SANDEFJORD	Arne Svanberg	Asnesodden 18	3222 Sandefjord	33 47 30 44
SENTRALE ENHETER	Bjørn Sandnes	Låvevn. 50	0682 Oslo	22 26 49 80
SKIEN	Liv Berit Aadna	Hollavn. 105	3729 Skien	35 54 27 80
SOGN OG FJORDANE	Dagunn Klakegg	Postboks 168	6801 Førde	57 82 14 21
STAVANGER	Marit Torkildsen	Regimentvn. 80	4045 Hafslsfjord	51 55 16 66
STEINKJER	Sverre Steinstad	Sundsnesvn. 35	7670 Inderøy	74 15 32 26
TROMSØ	Anne-Berit Aune	Utsikten 78	9018 Tromsø	77 67 51 00
TRONDHEIM	Ole J. Sandbakkhaug	Anton Bergsv. 38	7099 Flatåsen	72 84 98 02
TØNSBERG	Umni Due Rosenblad	Nedre Bogenv. 43	3124 Tønsberg	33 32 45 14
VALDRES	Astri Jodalén	Øvrevn. 33	2900 Fagernes	61 36 00 59
ØSTFOLD	Karsten Karlsen	Skogfaret 33	1621 Gressvik	69 32 72 27
ÅLESUND	Oddveig Saure	Ørnetua 12	6009 Ålesund	70 13 78 30